Р Е Ш Е Н И Е
№ 2165

гр. София, 01.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 32 състав,** в публично заседание на 05.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **9219** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] срещу Решение № 105 от 08.05.2012г. на Председателя на Патентното ведомство на Република Б. /ПВ/.

В жалбата се твърди, че процесната марка е регистрирана на 08.06.2011г. и че към момента на регистрацията няма данни Б. съкровище да е определено като исторически или културен паметник от Министерство на културата, а е заведено с инвентарни номера в регионалния исторически музей [населено място]. Поради тази причина жалбоподателят смята, че марката не е регистрирана в противоречие със закона. Моли съдът да отмени решението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по съображения изложени в писмена защита. Твърди се, че поради допусната грешка се е стигнало до регистриране на процесната марка, поради което след установяване на факта, че изображението на марката съответства на предмет от Б. съкровище, марката е заличена. Моли, съдът да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата, е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че решението е връчено на

жалбоподателя на 04.06.2012г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Марката „Т. Н.” е комбинирана, регистрирана е на 08.06.2011г., за стоки от класове 35, 43, видно от представеното Свидетелство за регистрация на марка, което съдържа и изображение на марката. Производството по заличаване на марката „Т. Н.” е започнало по повод на сигнал от Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, че марката съдържа изображение на предмет от Б. съкровище. С писмо от 26.08.2011г. от директора на Регионален исторически музей [населено място] е изискана информация дали ритонът, чиято долна част е оформена като протоме на кон, е част от основния или обменен фонд на Регионален исторически музей [населено място] и включено ли е Б. съкровище в националния музеен фонд. Писмото е получено на 29.08.2011г. Директорът на Регионалния исторически музей [населено място] е отговорил с писмо, рег. № 92-00-1580 от 02.09.2011г. Посочено е, че ритонът от Б. съкровище, чиято долна част е оформена като протоме на кон е част от основния фонд на музея, заведен е на 10.01.1975г. в отдел Археология под инвентарен номер II 357. Б. съкровище е част от Националния музеен фонд. Със Заповед № 639 от 13.10.2011г. на председателя на ПВ, с оглед Становище от началник отдел Спорове и доклад от директора на Дирекция Марки и географски означения, е наредено да се образува служебно производство за заличаване на регистрацията на марка рег. № 76925 „Т. Н.”, комбинирана, с притежател [фирма]. Със Заповед № 645 от 17.10.2011г., впоследствие отменена (на практика променена) със Заповед № 176 от 26.03.2012г. и двете на председателя на ПВ, е назначена комисия за заличаване на регистрацията на марката. До жалбоподателя е изпратено писмо № 76925 от 28.10.2011г. (липсват доказателства за датата на получаване на писмото). Със същото му е предоставен тримесечен срок за възражение срещу мотивите за заличаване. На 31.10.2012г. от [фирма], чрез представителя по индустриална собственост, е депозирано Възражение (рег. № 70-00-1152/31.01.2012г.) Във същото се посочва, че към момента на регистрацията на марката няма данни Б. съкровище да е определено като исторически или културен паметник от Министерство на културата. Комисията е изготвила становище. Видно от същото на Председателя на ПВ е предложено да издаде решение да се заличи регистрацията на марката. С Решение № 105 от 08.05.2012г. марката е заличена. В решението са изложени мотивите за заличаването. Същото е издадено с правно основание чл. 26, ал. 6, във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗМГО. По делото е представено писмо рег. № 04-06-14 от 01.02.2013г. от заместник – министъра на културата арх. Г. С. относно статута на ритон с протоме на кон.

По делото е изслушана и приета Съдебно – маркова експертиза /СМЕ/. Видно от заключението на вещото лице ритонът, изобразен на марка рег. № 76925 Т. Н. – комбинирана възпроизвежда Б. ритон с протоме на кон. Съдът кредитира заключението като обосновано и кореспондиращо с доказателствата по делото.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Решението е издадено от компетентен орган с оглед разпоредбата на чл. 46, ал. 6 във връзка с чл. 26, ал. 6 ЗМГО. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на заповедта само на това основание. От доказателствата по

делото се установи спазване на процедурата регламентирана в ЗМГО – чл. 46. На притежателя на марката са изпратени мотивите за служебна регистрация на марката, предоставен е срок за възражения. Със заповед е назначен състав, които да изготви становище за решение по искането.

По отношение на спазването на изискванията на материалния закон. Съгласно чл. 26, ал. 6 ЗМГО регистрацията на марка може да се заличи и служебно от Патентното ведомство, когато е регистрирана в противоречие с чл. 11 ЗМГО. В разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 11, в редакцията му към датата на процесното решение, е предвидено, че марка, която се състои от или включва наименованието или изображението на исторически или културни паметници на Република Б., определени от Министерството на културата, не се регистрира. Спорният въпрос по делото е дали към датата на регистрация на марката, Б. съкровище е исторически или културен паметник на Република Б., определен от Министерство на културата. Жалбоподателят поддържа тезата, че Б. съкровище към датата на регистрация не е било такъв паметник, поради което не може в последствие да се отменя регистрацията. От доказателствата по делото се установи, че Б. съкровище и в частност ритонът с протоме на кон от Б. съкровище е заведен в Регионален исторически музей Р. и че е част от националния музеен фонд. С оглед разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от Закона за паметниците на културата и музеите (отм.) следва да се приеме, че ритонът с протоме на кон от Б. съкровище е бил културен паметник на Република Б. към датата на регистриране на марката, поради което не е следвало да бъде част от марката и същата в този и вид не е следвало да бъде регистрирана. Съгласно чл. 20, т. 2 от Наредбата за оформяне, подаване и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения, в сегашната му редакция проучването по чл. 11 се извършва в следните бази данни и информационни източници, но не само: списък и каталог на Министерството на културата на исторически и културни паметници на Република Б.. Към дата на регистриране на марката разпоредбата на чл. 20, т. 4, е предвиждала, че проучването по чл. 11 ЗМГО се извършва въз основа на следните материали: списък и каталог на Министерството на културата на исторически и културни паметници на Република Б.. Въз основа на тази разпоредба жалбоподателят поддържа тезата, че Б. съкровище не е фигурирало в такъв списък, поради което не е имало пречка за регистрацията на марката. Съдът намира, че този довод на жалбоподателя е неоснователен. Чл. 20 от наредбата посочва само източниците на информация, от където ответникът при регистриране на марка черпи информация, но съдът намира, че невключването на културна ценност в този списък не означава, че следва да се пренебрегва правилото на чл. 11, ал. 1, т. 11 и чл. 26, ал. 1 ЗМГО. Съдът счита, че съдържанието на списъците и каталозите е примерно, изброяването не е изчерпателно и че ако дадена културна ценност не е включена в този списък, това не и отнема качеството на културна ценност. Аргумент в тази насока съдът черпи и от изменението на чл. 20 от наредбата. Установяването в по – късен момент на факта, че е регистрирана марка, съдържаща културна ценност, не е пречка за заличаване на регистрацията на марката, предвид изричната разпоредба на чл. 26, ал. 1 ЗМГО. От СМЕ се установи идентичност между изображението на ритона с протоме на кон от съкровището и процесната комбинирана марка. По делото не са представени доказателства, не са и наведени твърдения, че в резултат на използването марката, е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана, не са и представени доказателства, че е налице съгласие на компетентния орган за

регистрация на марката. Следователно налице са основания за заличаване на процесната марка и решението за заличаване е правилно и законосъобразно.
При този изход на спора, претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди, на основание чл. 143, ал. 4 АПК. Доказателства за други разноски от ответника не са представени.
Така мотивиран, Административен съд София-град, II–ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 105 от 08.05.2012г. на Председателя на Патентното ведомство на Република Б..
ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Ч., 68, представлявано от К. П. Г., Г. Х. К. да заплати на Патентно ведомство на Република Б. сумата от 150 (сто и петдесет) лева деловодни разноски.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: